

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Bulletin speciál

Číslo 9
15. září 2014

Milí přátelé, bracím se na vás v krizové situaci, v níž se dnes nachází západní Afrika. Téměř tisíc obyvatel podlehl viru ebola a další jsou v ohrožení. Epidemie eboly opět ukázala naléhavou potřebu odborné zdravotní péče v rozvojových regionech světa.

V této mimořádné situaci se obracíme o pomoc i na vás. Přijďte 31. října na náš Benefiční koncert. Koncert podpoří existenci jediné nemocnice v zahraničí, kterou provozuje katolická církev České republiky. V nemocnici Arcidiecézní charity Praha v Ugandě bojujeme s nemocemi, které trápí nejchudší obyvatele (HIV/AIDS, malárie, podvýživa, porodnická pěstěla a další). Pomozme společně zachraňovat lidské životy a zdraví.

P. Stanislav Gora, prezident Arcidiecézní charity Praha

POZVÁNKA

Janáčkova Glagolská mše rozezní Smetanovu síň Obecního domu při 23. BENEFIČNÍM KONCERTU

KDY:
v pátek 31. října 2014,
v 19.30 hod.

KDE:
Smetanova síň
Obecního domu, Praha 1

*Koncert se koná pod záštitou
pražského arcibiskupa
kardinála Dominika Duky, OP.*

**OBJEDNÁVEJTE
VSTUPENKY JIŽ NYNÍ:**
na www.praha.charita.cz
nebo v prodejní síti
Ticketportal (zavolejte nám
na tel. 224 246 519, s nákupem
vstupenky vám rádi pomůžeme)

PROGRAM KONCERTU:

LEOŠ JANÁČEK:
Glagolská mše

ANTONÍN DVOŘÁK:
Mazurek e moll, op. 49
pro housle a orchestr

OTTORINO RESPIGHI:
Adagio con variazioni
pro violoncello a orchestr

JOHAN HALVORSEN:
Passacaglia
pro housle a violoncello

Josef Špaček – housle
Petr Špaček – violoncello
Barbora Perná – soprán
Jana Wallingerová – alt
Aleš Briscein – tenor
Jan Štáva – bas
Daniela Valtová Kosinová
– varhany

Symfonický orchestr
hl. m. Prahy FOK

Dirigent:
Jan Kučera

Český filharmonický
sbor Brno

Sbormistr: Petr Fiala

*Více o Benefičním koncertě
čtěte na straně 4–6.*

Milí přátelé,

každý měsíc se na stránkách Bulletinu Arcidiecézní charity Praha můžete dočíst, co jev sociálních službách i zahraničních misích Charity nového. Bulletin vychází elektronicky a přátelé Charity jej pravidelně dostávají do svých e-mailových schránek. Dvakrát ročně pak pro vás připravujeme Bulletin speciál – vychází v tištěné podobě a ohlíží se za uplynulým půlrokem.

Co Charitě v pražské arcidiecézi přinesla první polovina roku 2014? Kromě našich stá-

vajících služeb a projektů jsme pracovali na přípravě nových. Vznikla projektová dokumentace na stavbu nového domova se zvláštním režimem v Mukařově; v rekonstrukci je také objekt nového azylového domu v Praze 8. Novinkou je zřízení sociálních bytů v Praze-Třeboradicích. Co se týče zahraničních misí, připravili jsme novou výzvu pro naše partnerské organizace v Indii k předkládání projektů na podporu místních komunit.

Další úkoly vyplynuly z aktuálních událostí. Situace na Ukrajině nás vedla k poskytnutí pomoci přímo na místě. Tuto pomoc koordinuje Charita Česká republika. Arcidiecézní charita Praha byla partnerem

Ministerstvu vnitra ČR při realizaci projektu MEDEVAC. Čtyři desítky zraněných Ukrajinců se léčily v českých nemocnicích a pracovníci spolu s dobrovolníky Střediska Migrace jim v průběhu pobytu poskytovali sociální asistenci.

Věřím, že vás Bulletin zaujme a že při čtení následujících stránek „otevíráte svá srdce a objevíte radost z velkorysosti“ (citace z rozhovoru s Mons. Václavem Malým na straně 20). Vždyť na výsledcích charitního díla máte svůj podíl i vy.

Děkuji vám za podporu.

Ing. Jaroslav Němec
ředitel
Arcidiecézní charity Praha

Ve zkratce

MOZAIKA UDÁLOSTÍ ZE ŽIVOTA CHARITY V PRAŽSKÉ ARCIDIECÉZI

CHARITA A MČ PRAHA 8 PŘIPRAVUJÍ OTEVŘENÍ NOVÉHO AZYLOVÉHO DOMU

Nový azylový dům v Prosecké ulici bude sloužit více cílovým skupinám, mj. matkám a rodinám s dětmi, lidem bez přístřeší včetně seniorů v bytové nouzi. Během léta prochází rekonstrukcí bytový dům, který pro azylový dům vyčlenila Městská část Praha 8. Arcidiecézní charita Praha bude zařízení provozovat, jeho otevření je plánováno na začátek roku 2015.

POMOC LIDEM BEZ DOMOVA V PRAZE NOVĚ TERÉNNÍ FORMOU

Prvním červencovým dnem byl v Azylovém domě sv. Tere-

zie zahájen provoz terénního sociálního programu. Základem této služby je poskytování pomoci lidem v tíživé sociální situaci v jejich přirozeném prostředí. Terénní program bude působit především v Praze 8.

PREZIDENT ARCIDIECÉZNÍ CHARITY PRAHA POŽEHNAL DENNÍ STACIONÁŘ V PŘÍBRAMI

V loňském roce rozšířila Farní charita Příbram nabídku

svých sociálních služeb o Denní stacionář pro seniory. Nově zrekonstruované prostory pozhnal v půlce února prezident Arcidiecézní charity Praha P. Stanislav Gora. Denní stacionář zajišťuje pomoc a podporu seniorům, kteří již nemohou kvůli svému zdravotnímu stavu zůstat sami doma.

POVODNĚ 2013 – ROK POTĚ

V červnu jsme si připomněli první výročí od jarních povodní, které zasáhly rozsáhlá území naší země. Charita organizovala od prvních dní povodňovou pomoc a poskytla přímou podporu více než tisíce domácnostem. U příležitosti připomenutí prvního výročí od povodní obdr-

želi diecézní povodňoví koordinátoři Charity čestná uznání z rukou generálního sekretáře České biskupské konference Tomáše Holuba za jejich mimořádné nasazení přesahující povinnosti i pracovní zařazení.

BENEŠOVSKÁ FARNÍ CHARITA MÁ NOVOU ŘEDITELKU

Do čela Farní charity Benešov byla jmenována Jitka Wágnerová. Velké poděkování za obětavou práci patří dosavadní dlouholeté ředitelce Blance Novotné.

MAMINKY S DĚTI Z AZYLOVÉHO DOMU GLORIA NA DEN MODELKAMI

V Galerii Harfa se v květnu uskutečnila charitativní módní

přehlídka podpořená z programu Think Big. Jako modelky figurovaly ženy a děti z charitního Azylového domu Gloria. „Je to pro nás velký zážitek, na který se nedá zapomenout, bohatá zkušenost ohledně odívání jak na denní nošení, na pracovní pohovor a společenskou událost. Mám ještě dnes v sobě pocit větší sebedůvěry, více si věřím a mám mnoho inspirace, co se týká oblékání,“ říká Helena Horvat, klientka Azylového domu Gloria.

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA SPOLUORGANIZOVALA 8. ROČNÍK ŠTAFETY PRAHA – ORVIETO

V pátek 6. června zahájil arcibiskup pražský kardinál Dominik Duka v Praze na Hradčanech již 8. ročník štafetového běhu Praha – Orvieto. Štafeta dorazila do Orvieta v sobotu 21. června v předvečer oslav slavnosti Božího Těla.

Její trasa vede cestou, kterou putoval do Itálie kněz Petr z Prahy v roce 1263. Během cesty byl svědkem tzv. Eucharistického zázraku, který se stal důvodem pro vznik církevního svátku Božího Těla.

Oslav v Orvietu se zúčastnili také zástupci Magistrátu hlavního města Prahy.

PŘIJĎTE PODPOŘIT NÁRODNÍ POTRAVINOVOU SBÍRKU 2014

66 tun potravin pro chudé věnovali lidé během prvního ročníku Národní potravinové sbírky. Při nákupu ve vybraných supermarketech mohli nakoupit potraviny pro sbírku, které odevzdali přímo v obchodě dobrovolníkům. Národní potravinová sbírka reaguje na skutečnost, že v Česku je 15,4 % obyvatel ohroženo chudobou nebo sociálním vyloučením. Druhý ročník sbírky

proběhne v sobotu 22. listopadu 2014. Arcidiecézní charita Praha zajistí průběh Národní potravinové sbírky ve dvou supermarketech v Praze: v Tesco na Národní třídě a v Kauflandu u Palmovky.

Pokud se chcete zapojit a pomoc s organizací sbírky, neváhejte nás kontaktovat na tel.: 603 516 899 nebo e-mailu: simek.pavel@praha.charita.cz.

V ČÍSLECH...

- **66 tun potravin** činil výtěžek z prvního ročníku Národní potravinové sbírky.
- **15,4 % obyvatel** v Česku je ohroženo chudobou nebo sociálním vyloučením.

Každá vstupenka 23. BENEFIČNÍHO KONCERTU podpoří týdenní provoz lůžka v České nemocnici v Ugandě

Arcidiecézní charita Praha pořádá 23. ročník Benefičního koncertu. Bude se konat tradičně 31. října ve Smetanově síni Obecního domu. Letos koncert podpoří formou Sponzorství nemocničního lůžka Českou nemocnici sv. Karla Lwagy v Ugandě.

„100 % z ceny vstupenky odešleme do Ugandy na podporu České nemocnice,“ upřesňuje Ing. Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha. „Zakoupením vstupenky v hodnotě 300 Kč, 500 Kč, 850 Kč nebo 1 100 Kč podpoří posluchač koncertu týdenní provoz lůžka v dětském,

porodnickém, všeobecném nebo chirurgickém oddělení.“

Vstupenky můžete zakoupit již nyní:

- na www.praha.charita.cz
- v prodejní síti Ticketportal

Více informací poskytnete Centrum zahraniční spolupráce na telefonním čísle 224 246 519, e-mailové adrese koncert@praha.charita.cz nebo na adrese Londýnská 44, 120 00 Praha 2.

ROZHOVOR

DÍKY ČESKÉ NEMOCNICI DOŠLO K ÚBYTKU NAKAŽLIVÝCH NEMOCÍ A PODVÝŽIVY

O rozhovor jsme požádali LUKÁŠE LAU-BEHO, který působil dva roky přímo v Ugandě v pozici ředitele České nemocnice sv. Karla Lwagy.

☐ Mohl byste přiblížit, jak to na místě vypadá? Když do nemocnice vstoupíte, co je na první pohled nápadně jiné, než v české nemocnici?

Na první pohled vás pravděpodobně zaujme čilý ruch, který v nemocnici panuje. Kolem nemocnice vidíte mnoho lidí. Někdo pere v lavorech prádlo, někdo vaří na otevřeném ohništi, skupina lidí jen sedí na trávě a povídá si. Stejně čilo je uvnitř nemocnice. Jednotlivá oddělení jsou plná, prázdná lůžka

nenajdete. U lůžek na rohožích posedávají nebo polehávají příbuzní pacientů. V Africe se totiž uplatňuje tzv. systém jedna plus jedna. Spolu s pacientem v nemocnici zůstává jeden příbuzný, který se o něj stará.

Samotná nemocnice je ve srovnání s českými poměry

malá. Je to zděná přízemní budova nebo spíše komplex budov okolo nezastřešeného atria. V něm buď čekají desítky pacientů na ambulantní ošetření, nebo probíhá vzdělávací přednáška.

☐ A co je jiné na druhý pohled, když se pozorovatel s provozem blíže seznámí?

Je to vše jiné. Především máme mnoho pacientů. Naše nemocnice ošetří při 93 zaměstnancích kolem 25 tisíc pacientů ročně. To vše musíme zvládnout s omezenými finančními prostředky a bez nejmodernějšího vybavení.

☐ To klade zřejmě velké nároky na lékaře i management...

Ano. Lékaři dokáží i s omezeným přístupem k vybavení,

lékům a testům dosáhnout dobrých výsledků. Při stanovování diagnózy a při léčbě musí být mnohdy flexibilní a hledat neobvyklá řešení. Kupříkladu nejbližší test pro mimoplicní tuberkulózu se dá udělat až v Kampale. Lékaři ji musí umět diagnostikovat bez testu, popřípadě pro konzultaci se specialisty užít chytrý telefon, příznaky a pacienta nafotit, poslat přes MMS a čekat na odpověď.

❑ Komu nemocnice pomáhá? Pro koho byla vybudována?

Nemocnice pomáhá především chudým lidem v Buikwe a jeho okolí. Mimořádně má pacienty i z 80 km vzdáleného ostrova Buwumy. Těžiště práce spočívá v léčbě nemocí, které trápí velkou část populace: malárie, tuberkulóza a HIV, podvýživa, infekce, paraziti. Z chirurgických zákroků provádíme nejčastěji operace v dutině břišní, z gynekologie císařské řezu.

❑ Je tato léčba pro pacienty zdarma?

Nemocnice není bezplatná, nicméně cena, jež pacienti platí, je menší než ceny v ostatních nemocnicích. Jen pro srovnání, v roce 2013 byla Česká nemocnice druhá nejlevnější z celé sítě katolických nemocnic, které zahrnují zhruba polovinu všech ugandských nemocnic. V případech, kdy pacient nemůže poplatek zaplatit, léčbu samozřejmě neodmítáme, ale využíváme náš Sociální fond.

❑ Nemocnice pomáhá roku 2007. Je 7 let dostatečně dlouhá doba na to,

Těžiště práce spočívá v léčbě nemocí, které trápí velkou část populace: malárie, tuberkulóza a HIV, podvýživa, infekce, paraziti.

aby se projevilo zlepšení ve zdravotním stavu obyvatel ve spádové oblasti? Pokud ano, v jakých oblastech?

Ano. Díky České nemocnici došlo k úbytku nakažlivých nemocí, jako je tyfus či zápal plic. Velkého zlepšení jsme dosáhli u podvýživy, u typů Kwashiorkor i Marasmus. V roce 2007 jsme zaznamenávali až 500 případů měsíčně, nyní k nám přichází maximálně 20 pacientů. Díky našim nutričním školením, včasným novorozeneckým prohlídkám a programu mobilní ordinace se nám podařilo dosáhnout velkého pokroku.

Dále došlo k poklesu HIV/AIDS, i když to je celougandský fenomén způsobený větším přístupem ARV léku široké veřejnosti.

❑ Je Česká nemocnice zaměřena na všeobecné lékařství nebo ji chcete specializovat?

Poslední dva roky se snažíme nemocnici více specializovat

na dětské a ženské zdraví, jehož potřebnost se nám v rurálním prostředí Ugandy jeví jako velmi značná. Pro zajímavost Uganda má jednu z největších porodností na světě. S tím souvisí i jeden náš aktuální cíl. Chceme zvládnout operaci porodnické píštěle. Záznamy o jejím přesném výskytu v podstatě neexistují. Je to skryté onemocnění, o kterém se nemluví, ale které postihuje podle odhadů celosvětově na dva miliony žen v rozvojových zemích. Jde o píštěl (trhlinu) v močovém měchýři způsobenou protražovaným porodem, kdy žena nemá přístup k adekvátní zdravotní péči. Projevy nemoci jsou velmi stigmatizující a prakticky vyřazují ženu z normálního života. Víme, že v samotném okolí Buikwe se žen trpících píštělí nachází mnoho desítek. I když se nám daří šířit v komunitě osvětu a motivovat stále větší množství žen k porodům v nemocnici, stále jich probíhá jedna třetina v domácích podmínkách. ➔

Naše nemocnice ošetří při 93 zaměstnancích kolem 25 tisíc pacientů ročně.

Sponzorství nemocničního lůžka: **NÁKLADY NA PROVOZ LŮŽEK**

Lůžková oddělení	Týdenní náklady	Měsíční náklady	Roční náklady
Dětské	300 Kč	1 300 Kč	15 600 Kč
Porodnické	500 Kč	2 200 Kč	26 000 Kč
Všeobecné	850 Kč	3 700 Kč	44 200 Kč
Chirurgické	1 100 Kč	4 800 Kč	57 200 Kč

Vaše DMS pomáhají

Českou nemocnici v Ugandě můžete podpořit zasláním SMS ve tvaru **DMS UGANDA** na číslo **87 777**. Cena jedné DMS je 30 Kč, Arcidiecézní charita Praha obdrží 28,5 Kč.

Zašlete-li SMS ve tvaru **DMS ROK UGANDA**, částka 30 Kč Vám bude automaticky každý měsíc po dobu jednoho roku odečtena.

❑ Nemocnice vznikla v oblasti, kde působí program Adopce na dálku®. Jak dnes tyto dva projekty spolupracují?

Děti z programu Adopce na dálku® jsou našimi pacienty. Dokonce mají svůj prioritní den (v úterý ráno), aby stihli ten den ještě jít do školy. Měsíčně ošetříme zhruba sto dětí z programu.

❑ Uplynul téměř rok od zahájení programu Sponzorství nemocničního lůžka. Jaké jsou výsledky?

Program Sponzorství nemocničního lůžka ukázal dárčům, že i relativně malé finanční částky dokáží zachránit život nebo zdraví konkrétního pacienta. Ohlas dárčů nás velice těší. Díky programu Sponzorství nemocničního lůžka jsme vybrali prostředky, které pokryly více než třetinu z provozních nákladů nemocnice hrazených Arcidiecézní charitou Praha.

❑ Výtěžek letošního Benefičního koncertu Arcidiecézní charity Praha bude věnován právě na program Sponzorství nemocničního lůžka. Proč se tak Charita rozhodla?

Česká nemocnice sv. Karla Lwanga je výjimečný projekt. Jde o největší český zdravotnický projekt v zahraničí. Pomoc jednotlivců a rodin z celé České republiky směřuje přímo k nejchudším lidem v Ugandě.

K jistotě, že budeme schopni nemocnici finančně udržet i v budoucnu, stále schází pravidelná podpora dalších dárců.

Chceme i prostřednictvím Benefičního koncertu myšlenku Sponzorství nemocničního lůžka rozšířit mezi další lidi. ❑

Využijte při své návštěvě Prahy PENZION U SV. KRYŠTOFA

Arcidiecézní charita Praha provozuje Penzion u sv. Kryštofa. Nachází se v klidné části Prahy 10 ve vzdálenosti 20 minut od centra města a ve snadné dostupnosti z dálnice D1. Hostům jsou k dispozici jednolůžkové, dvoulůžkové a třílůžkové pokoje vybavené toaletou, sprchou, TV a IT, uzavřené parkoviště, pro vaše akce je možné využít i přednáškovou místnost a přilehlou zahradu. V ceně ubytování je zahrnuta i snídaně. Penzion prošel celkovou rekonstrukcí.

Pobyt vám zpříjemní rodná atmosféra a kvalitní služby.

Arcidiecézní charita Praha využívá podle svých stanov veškeré výnosy ze své hos-

podářské činnosti, mezi kterou spadá i provoz penzionu, na zabezpečení své hlavní činnosti, tj. pomoci potřebným.

**Kontakt: Záběhlická 72,
Praha 10, tel.: 272 769 371,
e-mail: penzion@krystof.cz,
www.krystof.cz.**

ČTRNÁCTÁ TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA REKORDNÍ. Pomůže potřebným u nás i v zahraničí

Desetitisíce koledníků vyšly již poctřnácté do ulic měst a obcí, aby popřály požehnaný nový rok a poprosily o finanční dar na pomoc těm, kteří si sami pomoci nemožou anebo neumějí. Výtěžek sbírky v pražské arcidiecézi (4 558 586 Kč) i v celé republice (82 791 045 Kč) překročil všechny dosavadní rekordy. Zeptali jsme se zástupců několika místních koordinátorů sbírky, jak její výtěžek využili.

BC. DANIELA LALOUČKOVÁ
ředitelka
Farní charity Vlašim

Finance z Tříkrálové sbírky nám pomáhají financovat naše čtyři sociální služby: domácí zdravotní péči, občanskou poradnu ve Vlašimi, osobní asistenci a sociální aktivizaci seniorů. Formou daru podporujeme také jiné po-

skytovatele služeb v nejbližším okolí. Jedná se o Azylový dům pro matky s dětmi ve Vlašimi a Denní stacionář v Ledči nad Sázavou. Část financí využíváme k vytvoření fondu pro přímou pomoc. Z něho poskytujeme příspěvek na potraviny a nejnnutnější potřeby na základě žádosti a ve spolupráci se sociálním odborem města Vlašimi. Často se jedná o bývalé klientky z azylového domu a lidi bez přístřeší.

EVA VACULÍKOVÁ
*ředitelka Farní
charity Řevnice*

V řevnické farnosti je výtěžek z Tříkrálových sbírek každoročně rozdělován mezi rodiny,

kteří se z různých příčin ocitly v tíživé životní situaci. Rodiny navštěvujeme a vedle finanční podpory se jim také snažíme poradit s tím, jak situaci řešit, a jak požádat o pomoc od státu. Vidíme, že i nevelká finanční podpora bývá pro rodiny značnou vzpruhou, která je motivuje k tomu řešit svou situaci vlastními silami. Podobně, jako se peníze v Tříkrálové sbírce scházejí po malých částkách do kasiček, i při rozdělování mezi potřebné postupujeme opatrně, spíše po malých částkách, aby se dostalo na co nejvíce rodin.

MILOSLAVA MACHOVCOVÁ
*ředitelka
Farní charity Neratovice*

Výtěžek z Tříkrálové sbírky využíváme každý rok na konkrétní pomůcky, které slouží jak našim klientům

v domácí péči, tak v našich střediscích sociálních služeb. Letos pořídíme odsávačku pro klienty v terminálním stadiu, o které se staráme v domácím prostředí. Tuto pomůcku nehradí zdravotní pojišťovny a její pořizovací cena činí 15 000 Kč. Dále zakoupíme zvedací

Zahájení sbírky v Roudnici nad Labem.

zařízení pro imobilní klienty v Denní stacionáři v Obřívství. Stojí přibližně 30 000 Kč. Zvedák usnadní každodenní pohyb klientů například při osobní hygieně. Obě pomůcky jsou již objednané. Jsme rádi, že můžeme díky Tříkrálové sbírce zkvalitňovat péči o naše klienty – seniory a nemocné – a financovat jejich potřeby, které neuhradí dotace, granty ani zdravotní pojišťovny.

ING. ZDENKA PĚTNÍKOVÁ
*ředitelka Farní charity
Roudnice nad Labem*

Letos jsme se rozhodli využít Tříkrálovou sbírku trochu jinak, než v minulých letech, kdy jsme přispívali pouze

na projekty v rámci našich sociálních služeb.

Část výtěžku byla nyní rozdělena přímo potřebným rodinám z obcí, v kterých jsme sbírku realizovali: přispěli jsme rodině s těžce nemocnou osobou na rekonstrukci prostor rodinného domu na bezbariérový a uhradili jsme obědy ve

školní jídelně 4 dětem ze sociálně slabých rodin, se kterými spolupracujeme. Druhou část financí využijeme na pokrytí nákladů charitního šatníku, nákup vybavení azylového domu a na volnočasové programy dětí a mládeže z azylového domu a nízkoprahového klubu – např. výlety na zajímavá místa, návštěvu kina, divadla, výstavy, kam se běžně s rodinou nedostanou.

MGR. PAVEL ŠIMEK
*zástupce ředitele
Arcidiecézní charity Praha
koordinátor Tříkrálové
sbírky v pražské arcidiecézi*

Tříkrálová sbírka dosáhla letos opět lepších výsledků než minulý rok.

Díky tomu jsme mohli pomoci více lidem a podpořit více projektů. Ve farnostech pomáhá sbírka dvojnásobem: podporuje jednak konkrétní sociálně slabé rodiny a dále projekty či služby, mezi které často patří charitní domácí péče a pobytová zařízení. Stejným způsobem využívá výtěžek sbírky i Arcidiecézní charita Praha. V roce 2014 jsme podpořili sociálně slabé rodiny s dětmi a dále Dům pro seniory Mukařov, Azylový dům sv. Terezie, Azylový dům pro matky s dětmi Gloria a Stacionář pro seniory v Praze.

Každoročně je desetina sbírky věnována na pomoc do zahraničí. Tříkrálová pomoci z pražské arcidiecéze letos podpoří Českou nemocnici sv. Karla Lwangu v Ugandě.

Arcidiecézní charita Praha ZŘÍDILA ŠEST SOCIÁLNÍCH BYTŮ

Arcidiecézní charita Praha vyčlenila pro účely sociálního bydlení vlastní bytový dům v Praze-Třeboradicích. Šesti potřebným rodinám poskytl sociální bydlení a další podporu vedoucí k osamostatnění.

Ing. Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha, ke zřízení charitních sociálních bytů říká: „Cenově dostupné bydlení vnímáme jako jednu z nejnáléhavějších potřeb lidí, kteří se dnes ocitli v tíživé životní situaci.“ Nově zřízené sociální byty o výměře 56 a 23 m² jsou určeny zejména rodinám s dětmi, v případě potřeby také lidem s postižením. Do dvou bytů se již potřebné rodiny nastěhovaly. „Oběma rodinám byly odebrány děti do ústavní péče. Důvodem byla skutečnost, že rodiny nemohly z finančních důvodů zajistit naplnění základních životních potřeb,

mezi něž patřilo především bydlení“, vysvětluje Jaroslav Němec. „Díky sociálnímu bydlení došlo již k návratu dvou dětí z ústavní péče zpět k rodině.“

NEJEN BYDLENÍ, ALE I PODPORA V OSAMOSTATNĚNÍ

Ve většině případů není cenově dostupné bydlení jedinou potřebou, kterou sociálně slabá rodina má. Metodička sociálních služeb Arcidiecézní charity Praha Mgr. Eva Hradečná vysvětluje, že spolu se sociálním bydlením poskytuje Charita také pomoc a podporu

při osamostatnění: „Naší podmínkou při výběru nájemníků je vedle sociální potřeby také jejich ochota a aktivní spolupráce při řešení své sociální situace. S rodinami aktivně pracujeme, pravidelně se setkávají s našimi sociálními pracovníky. Postupně tak odstraňují překážky bránící v osamostatnění tak, aby rodina v budoucnu buď vůbec nepotřebovala sociální bydlení, nebo alespoň aby si její dospělí členové našli práci, naučili se hospodařit s rodinným rozpočtem a byli celkově samostatní ve vyřizování osobních záležitostí a výchově svých dětí.“

Připravujeme
Tříkrálový benefiční
koncert 2015

**Stavovské divadlo,
Ovocný trh 1, Praha 1
neděle 11. ledna 2015,
19 hodin**

Aktuální informace o prodeji vstupenek budou zveřejněny na webových stránkách www.praha.charita.cz.

CHARITA POMOHLA čtyřem desítkám zraněných Ukrajinců v projektu MEDEVAC

V rámci programu humanitární pomoci MEDEVAC, jež zajišťuje Ministerstvo vnitra, se v Česku léčilo 39 Ukrajinců zraněných během násilných střetů na Ukrajině. Arcidiecézní charita Praha poskytl pacientům sociální servis, tlumočení a další podporu potřebnou k hladkému průběhu jejich léčebného pobytu.

Mezi pacienty projektu MEDEVAC byl i ukrajinský básník, režisér a vysokoškolský profesor Stanislav Chernilevskiy. Zraněn byl v noci z 18. na 19. února na Majdanu. Na náměstí přišel za svými studenty, kteří se zapojili do pouličních protestů. Chtěl jim pomoci a varovat je před nebezpečím. Utrpěl pět střílných zranění. Během svého pobytu v Česku

sepsal sbírku básní, kterou chce v blízké době vydat knižně pod názvem Český sešit.

Zranění pacienti přicestovali do Česka dopravními letadly Armády České republiky 27. února, druhá skupina pak 3. března. Léčení probíhala v několika pražských nemocnicích. „Ukrajinský MEDEVAC byl úplně jiný než všechny předešlé. V předchozích letech jsme se podíleli na pomoci dětským pacientům například z Kambodži, Libye či Sýrie. Nikdy však nebylo v léčení tolik osob najednou, nikdy nebyly postiženy takovými těžkými druhy zranění. Viděli jsme střílná zranění na končetinách i hrudníku. Člověk žijící v míru si podobná zranění neumí představit, dokud je nevidí na vlastní oči,” říká Světlana Porche, ředitelka Střediska Migrace a koordinátorka sociální asistence v projektu MEDEVAC.

Většina pacientů je již zpět na Ukrajině. Několika z nich způsobilo zranění trvalé následky a vzhledem k přetrvávající nejisté situaci na Ukrajině získají v České republice azyl. Arcidiecézní charita Praha jim poskytuje podporu i nadále. Zajišťuje potřebnou rehabilitaci a pomoc při integraci do české společnosti. □

Benefiční koncert a prodejní výstava

Palác Žofín 9. října 2014, 19.30

Pavel Šporcl (housele)

Jiří Bárta (violoncello)

Dmitry Onishchenko (klavír)

Misha Katz (dirigent)

Symfonický orchestr Českého rozhlasu

Program:

J. S. Bach, W. A. Mozart, P. I. Čajkovskij,

J. Massenet, P. de Sarasate

Dominik Mareš

– 18.30 zahájení prodejní výstavy
za účasti autora

Výtěžek bude věnován Arcidiecézní charitě Praha a použit na sociální a zdravotní pomoc lidem, kteří se cizím zaviněním ocitli v krizové životní situaci.

Vstupenky v síti Ticketpro, v pokladně paláce Žofín a na telefonním čísle 776 872 569.

Koncert pořádá Unitas in Musica www.unitasinmusica.cz

VZPOMÍNKA na letní cestování

Leto je za námi a spolu s ním i dovolené a cestování. Na několik výletů vyrazili i klienti Domova pro seniory Mukařov a Domova se zvláštním režimem, který slouží lidem s Alzheimerovou chorobou. Paní LUDMILA ŠIDLICHOVSKÁ doprovázela svou 96letou maminku do pražské Botanické zahrady a na výlet vzpomíná:

„Abych byla zcela upřímná, měla jsem trochu obavy. Den před výletem se totiž Praha z ničeho nic přehnal pořádný lijáka já jsem si představovala skupinu staroušek, jak se krčí v Troji pod stromem, zmoklí jako hejno slepic, jak si nad nimi zodpovědní pracovníci zoufají, neboť je musí uklidnit, usušit a dopravit v pořádku zpět do Domova.

Nic takového však nenastalo.

Dnes zářila Praha tím nejpríjemnějším letním počasím. Ani horko, ani zima. Proudění vzduchu, skvělé výhledy, žádný smog. Do tranzitu a osobního auta se nalodilo 12 lidí: 7 klientů, 5 pečovatелů, 3 vozíčky.

Projížděli jsme Prahou přes Malou Stranu. Naše bábinka mi hned hlásila, že viděla ma-lostranské paláce, že je vše opravené, bílé a Praha je moc krásná. Po dvaceti letech totiž

viděla budovy, kde kdysi dávno pracovala. Už to byl zážitek.

Botanická zahrada se představila v nejlepším světle. Letničky všech tvarů a barev zářily, růže ještě neodkvetly, v lučních partiích svítily třezalky, chrpy a slzičky (hvozdíky), zkrátka krásoucí.

Starouškové se nejprve prošli stinnou hajní partií, kde poznávali rostliny, které mívali ve svých zahrádkách. Potom se usadili v pohodlných křesílkách, která nabízí botanická zahrada svým návštěvníkům, pojedli výtečné a měkké tousty, které pro ně večer připravila Bára (díky, Báro!), popili čaj a vypravili se k jezírku. Kdo mohl, ten šel, kdo nemohl, ten se vezl. Každému byla poskytnuta individuální péče (mělo by se říci „profesionální“), ale to je málo. Bylo to více. Byla to péče lidsky

něžná, empatická, láskyplná. Díky za ni.

U jezírka bylo tak hezky, že se i bábinka nechala přemluvit, že ujde pár kroků... Obdivovali jsme flóru i faunu, kosatce, lekníny, vážky, želvičky a dokonce pulce!

Po sportovním výkonu nastal čas na relaxaci u kávy pod slunečníkem. Denivky všech barev nám k tomu zářily, byl klid a mír.

Jenomže já jsem si plně vědoma, jaká je za tím klídem a mírem obrovská práce. Jak je obtížné sladit různé nároky všech staroušek a možnosti „Domova“ a vyladit vše do takové harmonie, která se zdá být bezchybná.

Skláním se proto před Ivanou, Kateřinou, Janou, Alenkou, Bárou a paní Němcovou, že to vše dokázaly.

Jsem moc vděčná. Děkuji. □

Poznávací výlety klientů Domova pro seniory Mukařov a Domova se zvláštním režimem v roce 2014 finančně podpořila společnost KPMG v rámci svého Novoročního grantu.

10 LET PRÁCE V ARCIDIECZŇNÍ CHARITĚ PRAHA přineslo poznání sama sebe i uspokojení z pomoci druhým

V průběhu letošního roku slaví čtyři pracovníci Arcidiecézní charity Praha své desáté pracovní jubileum. Gratulujeme a děkujeme za jejich pracovní nasazení. Zeptali jsme se u této příležitosti, jak toto období vnímají a co je na práci nejvíc uspokojuje.

MARIE ŠACHOVÁ nastoupila 1. listopadu 2004 do Azylového domu sv. Terezie pro lidi bez příštěší. Dnes je duší celého zařízení pro svoji bezprostřednost a spontánnost, s kterou ke klientům přistupuje. V roce 2008 získala paní Šachová Cenu Charity za přínos charitnímu dílu.

Jsem vyučená krejčová. Celý život jsem šila a z hodiny na hodinu jsem si řekla, že končím. Potřebovala jsem pracovat někde, kde budu víc v kontaktu s lidmi. Práci v Charitě jsem našla na inzerát a brzy poté jsem nastoupila. Když se po těch letech ohlédnu zpět, vidím, že mi práce v Charitě dala ohromné poznání lidí, lidských příběhů a hlavně sama sebe. Byla jsem temperamentní až výbušný člověk a tady mě to zklidnilo. Kontakt s lidmi mi dává energii, kterou se snažím dávat dál. Lidi k životu prostě potřebuji.

Během deseti let také sleduji, jak se mění situace lidí bez domova. Celkově jich bohužel při-

bývá. Také před 10 lety nebylo na ulici tolik starých lidí a zároveň tolik mládeže, která odchází z ústavů a polepšoven a končí na ulici. Klienti se v průběhu let mění, někteří odcházejí, jiní do našeho azylového domu přicházejí. Potíže, které musejí překonávat, se ale příliš nemění.

ZDEŇKA DVOŘÁKOVÁ je dlouholetou ředitelkou střediska charitních sociálních služeb v Kralupech nad Vltavou. Vede zde Azylový dům pro matky s dětmi a Dům na půl cesty. Práce v sociálních službách je pro ni posláním, věnuje se jí již 40 let.

Když jsem nastupovala v květnu 2004 na půl úvazku, bylo naše zařízení plné lidí, kteří přišli o bydlení po povodních v roce 2002. Postupně pak začali přicházet klienti Domu na půl cesty – z dětských domovů a výchovných ústavů. Dařilo se nám postupně vybavovat pokoje klientů a vybudovat zázemí pro nově nastupující pracovníky. Od roku 2006 jsme mohli nabízet další službu: Azylový dům pro matky s dětmi. Pravdou je, že za dobu mého působení jsem se nenučila ani chvíli a těch deset let uteklo jako voda.

Práce v Charitě mi dává uspokojení z toho, že mohu někomu pomoci a přitom sledovat, jak se věci u konkrétních klientů mění k lepšímu. Naopak mi vzala iluzi, že jde pomoci všem.

DÁŠA HAVRDOVÁ posílila v červnu roku 2004 tým programu Adopce na dálku®. Charita pro ni ale nebyla nová. V předchozích letech podporovala zahraniční projekty jako dobrovolník a již v roce 2002 měla zkušenost s prací v Azylovém domě sv. Terezie.

Jako věřící člověk jsem chtěla pracovat v církevní organizaci. U sester Misionářek lásky jsem se setkávala s lidmi bez domova. To mě přivedlo do Azylového domu sv. Terezie. O programu Adopce na dálku® jsem se pak dozvěděla právě v Azylovém domě. S tehdejšími kolegy jsme měli společnou „adopci“ indického chlapce. Byla jsem zvědavá, jak takový projekt funguje. Tak jsem začala pracovat v „adopcích“ nejprve jako dobrovolník, později jako asistentka. Postupně jsem se seznamovala se specifiky tohoto projektu i některými dárci. Zprostředkovávám korespondenci mezi dárci a dětmi. Rozesílám dárčům podporujícími africké děti dopisy a vysvědčení. Dárce má možnost sledovat vývoj dítěte, jeho školní výsledky, aktuální podobu dítěte, i co je u něj nového, což mne baví a nacházím v tom uspokojení. Doufám, že to takto cítí i dárce a je mi ctí, že jim toto mohu zprostředkovat.

Během desetiletého působení a „adopcích“ jsem měla možnost sledovat stále se zvyšující úroveň tohoto projektu včetně

jeho technické stránky. Díky této práci jsem se naučila, jaké to je pomáhat druhým a nemyslet jenom na sebe a být užitečná někomu, kdo pomoc potřebuje.

MARTINA KUKLOVÁ pracuje od srpna 2004 v Domově pro seniory Mukařov.

Působí v pozici vedoucí přímé péče, takže je pravou rukou ředitelky Domova.

Už když jsem se připravovala na budoucí povolání, věděla jsem, že bych chtěla pomáhat seniorům. Vzorem pro mě byla moje maminka, která vykonávala práci zdravotní sestry. Mám dobrý pocit z toho, když mohu pomáhat někomu, kdo nemá

nikoho blízkého, kdo by se o něj postaral. Každý den je něčím jiný, proto mě tato práce i po 10 letech baví. Největší odměnou pro mě je, když se na mě klienti usmějí a jsou spokojení. Myslím si, že se v dnešní době na seniory zapomíná. Každý člověk by měl mít možnost vést spokojený život. A nezáleží přitom na tom, kolik mu je. □

VE ZKRATCE

MOZAIKA UDÁLOSTÍ ZE ZAHRANIČNÍCH MISÍ

OD ALKOHOLISMU ZPĚT K NORMÁLNÍMU ŽIVOTU

Začátkem tohoto roku byl úspěšně ukončen tříletý projekt Léčba a terapie alkoholiků v komunitě Bhalki (Bidar, Indie). Zapojilo se do něj téměř 400 lidí trpících závislostí na alkoholu, mnozí z nich z rodin, v nichž Arcidiecézní charita Praha podporuje vzdělání dětí v programu Adopce na dálku.

ADOPCE NA DÁLKU® ROZŠÍŘENA DO BĚLORUSKÉ BRASLAVI

V rámci vitebské diecéze působí program Adopce na dálku® nově v Braslavi. Charita zde otevřela novou pobočku a přijala do programu první desítku dětí, z nichž většina již našla své dárce.

ORTOPEDICKÉ OPERACE V NEMOCNICI V UGANDĚ

Dr. Geoffrey Kasaizaki z České nemocnice sv. Karla Lwagy,

kterou v Ugandě provozuje Arcidiecézní charita Praha, absolvoval jedenáctidenní stáž se zaměřením na dětskou ortopedii. Naučil se řadu operačních postupů, které dosud nebyly v České nemocnici prováděny. Krátce po návratu uskutečnil např. syndaktylii – operaci rostlých prstů – na dětském pacientovi.

BĚLORUSKÉ DĚTI NA NÁVŠTĚVĚ V ČR

V létě proběhl tradiční pobyt běloruských dětí v ČR, během něhož děti „dobyly“ Sněžku, prošly se Adršpašskými skálami a strávily prodloužený víkend v rodinách svých dárců. Pobyt v rodinách byl zakončen

společným večerem, jehož se kromě dětí, dárců a pracovníků Charity zúčastnil také nový zvolený biskup vitebské diecéze. Návštěvu Prahy skupina zakončila na arcibiskupství mší svatou a slavnostním obědem.

STUDENTI V ZAMBII OSLAVILI KONEC TRIMESTRU

Poslední den druhého trimestru byl již tradičně vyhrazen setkání všech dětí v programu Adopce na dálku®. Ocenění byli vítězové vědomostní soutěže k 50. výročí nezávislosti Zambie a studenti s vynikajícími studijními výsledky. Následovaly přednášky o významu vzdělání, dětských právech, správné hygieně a také o aktuálním tématu o viru ebola. Do programu navíc přispěli studenti nejstarších ročníků, jejichž skvěle připravené a zajímavé scénky sklidily za slouženým potlesk publika. □

Z ULICE ZA KATEDRU: Šanci na normální život mají i „děti ulice“.

Caleb (na fotografii vlevo) v centru pro děti ulice Ndako Ya Bisso, které finančně podporuje pražská Charita

Caleb Diaki je mladý, dvacetiletý učitel na jedné ze základních škol v Kinshase. U dětí je oblíben a vedení školy je s jeho prací spokojeno. Za jeho mírumilovným nenápadným zevnějškem se ukrývá pohnutý osud.

Když bylo Calebovi 12 let, přišel o otce. Rodina chlapce podezírala, že je čaroděj, který zapříčinil otcovu smrt. V konžské Kinshase jsou takových dětí, údajných čarodějů, tisíce. Jejich rodiny je vyhnaly na ulici. Je to kruté. I pro Caleba začaly těžké dny, kdy se musel sám protloukat životem. Jeho matka nikdy obviněním neuvěřila, podlehla však tlaku rodiny. Nebyla schopna se sama starat

o tři sirotky bez pomoci příbuzenstva.

CALEB ZÍSKÁVÁ ZÁKLADNÍ I STŘEDOŠKOLSKÉ VZDĚLÁNÍ

Po několika měsících navštívil Caleb centrum Ndako Ya Bisso pro děti ulice. Začali se mu věnovat sociální pracovníci. Dostal šanci dokončit základní školu. Nastoupil dokonce na střední. Pomáhal mu program

Adopce na dálku®. Caleb se po nějakém čase přestěhoval k dědečkovi. Jeho matka si vzala od centra mikropůjčku na založení vlastního drobného podnikání. Zdálo se, že Calebův osud opět nabral správný směr.

Rodinu se však stále nepodařilo zbavit přesvědčení o nadpřirozených schopnostech chlapce. Příbuzní mu spálili věci a vyhnali jej zpátky na ulici. Protože se Caleb jevil jako inteligentní a nadaný kluk, sociální pracovníci z Ndako Ya Bisso pro něj zařídili místo v salesiánské internátní škole. Adaptace nebyla snadná ani rychlá. Choval se uzavřeně a jeho reakce byly často prudké a vznětlivé. Trpělivá pozornost salesiánů však pomohla tyto problémy překonat. V červnu roku 2013 se Calebovi podařilo absolvovat střední pedagogickou školu.

SVOU ŽIVOTNÍ ZKUŠENOST PŘEDÁVÁ DÁL

Letos to bude už rok, co se Caleb úspěšně věnuje své učitelské profesi. Také vztahy v rodině se zlepšily. Všichni jsou dnes na mladého učitele pyšní. Caleb nezapomíná, kde našel oporu ve svých nejtěžších chvílích. Zůstává nadále v kontaktu s centrem pro děti ulice. Předává zde svou životní zkušenost a svědectví dalším dětem, které postihl podobný osud. Z jeho úst zní povzbuzení a motivace důvěryhodně. Šanci na normální život mají i „děti ulice“.

PROMĚNA STŘEDNÍHO ODBORNÉHO UČILIŠTĚ V MALLONGWE

Letošní den otevřených dveří ve středním odborném učilišti Mallongwe byl výjimečný. Veřejnosti byl poprvé představen plně zrekonstruovaný komplex budov, jehož přestavbu v letech 2009–2013 finančně i organizačně zajistila Arcidiecézní charita Praha.

Den otevřených dveří se ve středním odborném učilišti koná každoročně. Přicházejí především žáci, kteří uvažují o studiu na této škole, jejich rodiče, ale i široká veřejnost. V průběhu dne se představují jednotlivé vyučovací obory, tedy obory tesař a truhlář, elektromechanik, automechanik, zedník, kadeřnice a krejčí. Studenti učiliště hrdě vystavují výsledky své práce.

Střední odborné učiliště v Mallongwe převzala Arcidiecézní charita Praha v roce 2009

v naprosto nevyhovujícím stavu. V areálu stála jedna chátrající budova, dnešní hlavní učebna. Prostory internátu učiliště pronajímalo. „Školu vlastně Charita postavila znovu,“ říká Petr Polívka, zástupce pražské Charity v Ugandě. „Dnes jsou zde budovy učeben, dílny vybavené příslušnými stroji a pomůckami, ubytovny pro studenty i učitele a dokonce i malá kantýna. V zadní části areálu je pak prostor pro pěstování plodin a chov krav a koz pro školní stravování.“ Na stavbě se velkou

měrou podíleli samotní studenti stavebních oborů v rámci školní praxe. Přestavba byla dokončena v prosinci roku 2013.

JEDNA Z NEJLEPŠÍCH ŠKOL V REGIONU

Arcidiecézní charita Praha změnila postupně i systém výuky a navýšila počet oborů. Smyslem změn je kvalita výuky a dobré uplatnění studentů v praxi. Učiliště v Mallongwe si během uplynulých let získalo pověst jedné z nejlepších škol v regionu. □

VÝSLEDKY ŠESTILETÉHO KOMUNITNÍHO PROJEKTU: Občanská angažovanost na indické vesnici má sílu měnit věci k lepšímu

V diecézi Chikmagalur v indickém svazovém státě Karnátaka byl za podpory Arcidiecézní charity Praha realizován v uplynulých šesti letech komplexní rozvojový projekt. Jeho cílem bylo aktivizovat místní komunity, z nichž pocházejí děti v programu Adopce na dálku. ➔

Schůzka
svěpomocné
skupinky.

Žádné z těchto dětí nezanedbává školní docházku.

Občanská angažovanost je termín, který v různých souvislostech slyšíme téměř denně. Většinou se k nám dostává z úst občanských aktivistů, zasazujících se o kvalitnější a lepší život ve městě. Jejich snahy směřují například k omezení automobilové dopravy v centrech měst nebo k posílení sousedské solidarity. I když se jinak těžce hledají paralely mezi životem v evropském městě a na indickém venkově, přece jen myšlenka občanské angažovanosti tyto dva světy spojuje.

V TARIKERE STAVÍ NA OBČANSKÉ ANGAŽOVANOSTI

„V diecézi Chikmagalur v jižní Indii stavějí svou práci s komunitou na principu občanské angažovanosti,“ vysvětluje Natálie Podolcová, koordinátorka zahraničních projektů z Arcidiecézní charity Praha. *„Díky podpoře českých dárců jsme mohli během šesti let finančně podporovat jejich komunitní projekt v oblasti Tarikere.“* Jakým způsobem se jim to daří? Dobře to ilustruje příklad svépomocné skupiny. Za šest let trvání projektu takových skupin vzniklo více než 250. Čtvrtina dnes funguje samostatně, bez

pomoci koordinátorů a sociálních pracovníků.

SVĚPOMOCNÁ SKUPINA PRACUJE VE PROSPĚCH VLASTNÍ KOMUNITY

V skupince se pravidelně jednou týdně schází dvacet vesničanek. Skládají se drobnými částkami do společného fondu. Z tohoto fondu vždy některá dostane půjčku – jedna rodina díky půjčce začne chovat krávu, další si otevře obchůdek se zeleninou či obcerstvením, třetí z ní zaplatí studium své dceři. Všechny členky skupiny se již dovedou podepsat a všechny posílají své děti do školy. U jedné z žen se podaří podnitit politické ambice a dostane se do místního zastupitelství. Prostřednictvím ní se ženy více podílejí na správě vesnice a konají tzv. sociální audit ostatních členů zastupitelství. Větší zodpovědnost je vyžadována i od doktorů, kteří v minulosti někdy odbývali svou práci či řidičů školních autobusů, kteří nezastavovali dětem v odlehlých oblastech.

100 DNÍ PLACENÉ PRÁCE V DOBĚ NEZAMĚSTNANOSTI

Díky podpoře skupiny se ženy nebojí nechat veřejně zaznít

své požadavky. Jejich manželé, kteří jako zemědělství dělníci mimo sezonu neseženou práci, se dozvídají o zákoníku práce. Využívají nové ustanovení, podle kterého mohou 100 dní v roce vykonávat veřejně prospěšné práce placené vládou. Muži tak pro vesnici opravují příjezdovou cestu a školní hřiště, budují kanalizaci a odtokové okapy. Prostředí vesnice vzkvétá – obzorně i doslova, v jeho okolí byly posazeny nové stromky.

Aktivít v rámci projektu je celá řada, od zdravotních prohlídek, šíření informací o AIDS, zlepšení výživy těhotných žen, brigád na vyčištění okolí vesnice, kampaně za zavření nelegálního obchodu s alkoholem až po zapojení vesničanů do systémů zdravotního pojištění. Všechny, po své vlastní ose, sledují stejný cíl jako evropská aktivisti – dosáhnout vlastním přičiněním kvalitnější a lepší život lidí v jejich vlastním životním prostoru. □

Kráva je stabilním zdrojem mléka a příjmu.

ŠACHOVÁ KRÁLOVNA SBÍRÁ DALŠÍ VAVŘÍNY

ROZHOVOR

O Hellen ze základní školy Rufunsa nedaleko zambijské obce Mpanshya, jsme v Bulletinu již několikrát psali. Díky skvělým výsledkům při závěrečných zkouškách v sedmé třídě byla jako jediná z celé školy vybrána do výběrové střední internátní školy Mukamambo, kde je nyní žákyní osmé třídy.

☐ Hellen, jak se Ti v nové škole líbí?

První týdny nebyly vůbec lehké. Zcela nové prostředí, jiní učitelé, spolužáci. Škola je internátní a vzdálená 140 km od Mpanshye, takže domů se vracím pouze na měsíční prázdniny po skončení školního trimestru. Ale zvykla jsem si a líbí se mi tam. Navíc je zde šachový kroužek, do kterého jsem se hned zapojila.

☐ Účastnila ses již nějakých turnajů?

Ano, už během prvního trimestru. Náš šachový kroužek byl vyslán nejprve do hlavního města Lusaky. Zde jsme se utkali v prvním kole s žáky střední školy Arakan a vyhráli jsme. Našími dalšími soupeři byli šachisté ze střední školy Munalali. Hrála jsem proti stejně starým žákům osmých tříd a díky několika výhrám jsem se v závěru probjovala až do provinčního klání. To probíhalo v provincii Copperbelt. Zde to však bylo obtížné. Trvalo mi při některých partiích dlouho, než jsem se rozhodla k tahům a tím jsem ztratila čas.

Ani jsem nečekala, že bych zabodovala, ale v konečném hodnocení jsem se umístila na třetím místě a pro mou školu to znamenalo bronzovou medaili. Byla jsem nadšená.

☐ To jsou pro Tebe jistě další cenné zkušenosti.

Určitě. Jsem moc ráda, že má moje nová škola šachový kroužek. Mám čas na trénink a také mohu školu reprezentovat. Turnaje, kterých jsem se zúčastnila, byly dobře zorganizované. V každé sehrané partii se učím nové tahy od svých soupeřů a když vyhrají, mé rozhodnutí utkat se s dalšími pak ještě vzrůstá. V prosinci minulého

roku jsem navíc měla možnost zúčastnit se soutěže o postup do národního týmu v Lusace, ale zatím to nevyšlo. Já ale sním o tom, že jednou budu přece jen reprezentovat Zambii.

☐ A jak se Ti daří skloubit studium a šachy?

Asi jako ostatním žákům, kteří v mém věku dělají nějaký sport. Snažím se hrát šachy a zároveň nezapomínat na studium. Víím, že na konci příštího roku mě čekají státní zkoušky v deváté třídě. Vzdělání je velice důležité a můj dárc z České republiky se bude určitě zajímat nejprve o mé školní výsledky a až potom o ty šachové. ☐

Základní škola sv. Jana Nepomuckého v Ugandě ZÍSKALA SOCHU SVĚTCE

Biskup Václav Malý požehnal během své dubnové návštěvy Ugandy sochu sv. Jana Nepomuckého, která je nově instalována před objektem školy v malé kapliče.

Slavnosti uspořádané u příležitosti požehnání sochy v Ugandě se zúčastnili všichni, pro něž je škola důležitá: žáci, jejich rodiče, učitelé, zástupci místní církve a samosprávy. Pro-

gram slavnostního odpoledne zahajovala mše svatá, kterou sloužili biskup místní diecéze Matthias Ssekamanya a pražský biskup Václav Malý. Následovaly proslovy, v nichž zazněl mj. životní příběh světce, a poté následovalo požehnání a umístění sochy v areálu školy. Odpoledne bylo věnováno zábavné části slavnosti s vystoupeními žáků školy a místních umělců.

Autorem sochy pro Základní školu sv. Jana Nepomuckého je sochař Václav Česák. Socha je z keramiky a je pozlacená a postříbřena. V předvečer svátku sv. Jana Nepomuckého v roce 2012 byla socha nesena v průvodu z pražské katedrály sv. Víta na Karlův most. Na místě, kde byl sv. Jan hozen do Vltavy, jí požehnal kardinál Dominik Duka. Poté byla odvezena do Ugandy. □

ZÁKLADNÍ FAKTA O ZŠ SV. JANA NEPOMUCKÉHO

- počet tříd:
7 tříd ZŠ, 3 třídy MŠ
- celkový počet žáků: 386
- díky Adopci na dálku®
studuje 236 žáků
- interaktivní metoda výuky
- mimoškolní aktivity:
hudební, taneční
a dramatický kroužek,
debatní klub, fotbal,
košíková
- založení školy v r.
2009 (stavba a provoz
financovány a organizovány
Arcidiecézní charitou Praha)

BISKUP VÁCLAV MALÝ: Dárci mohou mít jistotu, že darované peníze doputují na správné místo

Mons. VÁCLAV MALÝ navštívil před nedávnem z pověření České biskupské konference rozvojové programy Arcidiecézní charity Praha v Ugandě. Požádali jsme ho o rozhovor.

☐ Jaké dojmy jste si z Afriky přivezl?

V hlavním městě Kampale je čilý provoz, plný chaosu a nepřehlednosti. Sociální rozdíly jsou zřejmé na první pohled. Je zarážející, kolik zvláště mladých lidí tráví celé dny v nečinnosti.

Rodinné soužití je bohužel stále poznamenáno nerovností mezi mužem a ženou.

Prožívání času je mnohem svobodnější na rozdíl od Evropy. Dodržování termínů není silnou stránkou místních obyvatel. Přírodní rezervace včetně Viktoriina jezera návštěvníka nezklamou. Mají své kouzlo a exotičnost.

☐ Jaké konkrétní charitní projekty jste navštívil a které vás nejvíce zaujaly?

Arcidiecézní charita Praha provozuje nemocnici, která je záchranným bodem pro tisíce lidí, kteří by jinak podlehli různým nemocem a nákazám. Zaujalo mne technické učiliště pro několik stovek chlapců

Mons. Václav Malý a Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika při setkání s Mons. Cyprianem Lwanguou, arcibiskupem kampalským.

a děvčat, které jim poskytuje možnost, aby se postavili na vlastní nohy a sehnali práci. Absolventi vycházejí jako zedníci, automechanici, kuchařky, švadleny aj.

☐ Během vaší cesty jste oficiálně otevíral nové rozšířené porodní oddělení

v České nemocnici sv. Karla Lwagy. Jak hodnotíte tento charitní zdravotnický projekt?

Podmínky, v nichž ugandské ženy zvláště na venkově rodí, jsou nedůstojné a hygienicky nebezpečné. Proto je poporodní péče v nemocnici pozitivním krokem, který mj. respektuje ↻

*Mons. Václav Malý
a Mons. Matthias
Ssekamanya,
biskup diecéze
Lugazi, v níž
Arcidiecézní
charita Praha
realizuje mj.
projekty Adopce
na dálku®,
České nemocnice
sv. Karla Lwagy,
ZŠ sv. Jana
Nepomuckého.*

i důstojnost ženy. Rodinné soužití je bohužel stále poznamenáno nerovností mezi mužem a ženou.

□ Rozvojové programy Arcidiecézní charity Praha jsou financovány převážně z darů individuálních dárců v České republice. Málo z nich má možnost vidět charitní dílo v zahraničí na vlastní oči. Jaký vzkaz byste těmto lidem předal?

Aby otevřeli svá srdce a objevili radost z velkorysosti. Mohou mít jistotu, že darované peníze doputují na správné místo. Za to ručí český charitní pracovník přímo na místě, který sleduje a pečlivě kontroluje tok peněz.

□ Vzpomenete si na nějaký konkrétní okamžik, který vás během cesty zvlášť oslovil, například setkání se

zajímavým lidským příběhem...

Dojaly mne dvě bezvládně ležící ženy, postižené malárií, které alespoň v této těžké chvíli poznaly vlídnou péči a nebylo s nimi jednáno z pozice silnějších.

Afričané se nebojí projevít své city, což není vůbec samozřejmé v naší příliš zracionalizované a odosobněné civilizaci.

□ Afričané jsou známí svým živým prožíváním víry. Můžete tuto zkušenost potvrdit? Jak například probíhaly mše svaté?

Bohoslužby jsou spontánní, bezprostřední a čas nehraje roli. Zpěvy jsou živé a rytmické. Když se věřícím zamlouvá slovo celebranta, dávají to najevo tleskáním a souhlasnými výkřiky.

Zvlášť působivé jsou průvody s obětnými dary, při nichž věřící přinášejí plody země i zvířata.

□ Afriku obvykle vnímáme jako potřebnou oblast, kam by měla směřovat naše pomoc. Může něčím Afrika a její obyvatelé obohatit či inspirovat nás?

Nejsem znalec Afriky, ale podle dosavadních zkušeností a pozorování obdivuji jejich nepředstíranou přirozenost. Nebojí se projevít své city, což není vůbec samozřejmé v naší příliš zracionalizované a odosobněné civilizaci.

Bulletin Arcidiecézní charity Praha. Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2.
Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401,
poradna@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); www.praha.charita.cz. Vychází 2x ročně.
Foto: Archiv Arcidiecézní charity Praha, foto strana 4–6: Tereza Hronová.

Evidenční číslo: MK ČR E 20853. Bulletin Arcidiecézní charity Praha vychází 11x ročně také v elektronické podobě.
Příhláška k odběru je dostupná na <http://praha.charita.cz/onas/bulletin>.